

VRAAG EN ANTWOORD

De Heer **Gustave Veeckman** uit Dilbeek schrijft ons het volgende :

In nr. 4 van de GHENDTSCHIE TYDINGHEN die ik steeds met zoveel interesse en aandacht lees, verneem ik, via het artikel van de Heer Roger VAN AERDE betreffende de MANEGE dat, ingevolge de aankoop op 26 mei 1648 van een gedeelte van het Prinsenhof, een ruiterskazerne met manège aldaar werd ingericht.

Gerefereerd wordt naar M. VAN WESEMAEL : 't Gewezen Prinsenhof van Gent. In : G.T. 15 juli en 15 september 1980.

Daar ik mijn jeugdijaren doorgebracht heb in het Prinsenhof 17 waar mijn ouders gewoond hebben van ca 1923 tot 1965 en ik steeds heb horen zeggen dat wij woonden op de plaats van de vroegere dierentuin waarvan nog een deel blijkt te bestaan in het eigendom van de Paters Ongeschoeide Karmelieten van de Burgstraat, zou ik graag zoveel mogelijk inlichtingen verneemen betreffende de Prinsenhofwijk en ook wanneer werd overgegaan tot het spijtig slopen van dit historisch gedeelte van de stad en tot het urbanise-

ren dat aanleiding gaf tot het Prinsenhof van mijn jeugd dat in de jongste jaren een zo ellendig uitzicht heeft gekregen met een volledig ongelegen nieuwbouw van voormelde Karmelieten op de plaats van de vroegere Huurhouderij HAENTJENS gevolgd door de Verhuisfirma Hipp. SCHOLLAERT.

In aansluiting met de vraag van de Heer **R. Coppens** (Gh. T. 1985 - No. 6 - p. 364) en het antwoord van Dr. **Luc Goeminne** (Gh. T. 1986 - No. 3 - p. 177) ontvingen wij van de Heer G. De Formanoir de la Cazerie nog de volgende interessante aanvullingen :

De Heer Goeminne heeft gelijk wanneer hij de schenkster van het klooster van Lovendegem (zie vraag van de Heer R. Coppens - Gh. T. 1985 no 6 p. 364) identificeert als zijnde Charlotte of Caroline Limnander, geboren op 16.02.1735, dochter van Jérôme-Olivier Limnander, Heer van Zulte, en Marie-Caroline de Kerckove.

De Heer Goeminne zal er echter mede rekening houden bij de evaluatie van het vermogen dat Charlotte (Caroline) Limnander van haar vader en haar moeder zou geërfd hebben, dat deze erfenissen onder het regime van het pré-Napoleontisch recht vielen, dat, derhalve, alle kinderen niet noodzakelijk gelijk berechtigd werden maar dat doorgaans, de eerste mannelijke erfgenaam begunstigd werd.

De moeder van Charlotte of Caroline Limnander was Marie-Caroline-Françoise-Joséphine de Kerckove (20.05.1704-17.04.1749), dochter van Jean-François en Anne-Isabelle Lanchals, Barones van Exaerde, Dame van Olsene, Gotten, Ousselghem en Denterghem. De grafsteen van Anne Lanchals werd bij latere verbouwingen, in het koor van de kerk van Olsene gemetst.

Anne Lanchals was, met haar zuster Françoise Lanchals die met een Piers huwde, de laatste afstammelingen van de beroemde Brugse familie Lanchals.

In dit verband is het interessant te noteren dat de Gentse familie de Kerckove teneinde de naam "Lanchals" te vereeuwigen na het einde van het "Oud Regime", de heerlijkheden, Exaerde, Denterghem en Ousselghem bij haar patronimieke naam gevoegd heeft, en de herinnering aan haar eigen heerlijkheden "La Deuze", Etickhove, enz..." heeft laten vallen.

De familie Piers (zie o.a. Philippe Piers, Burgemeester van de Stad Gent) volgde in hetzelfde spoor, liet hierbij haar eigen heerlijkheden zoals "Welle, Nieuwenhuysse" vervangen door "Raveschoot". De enige zoon van Françoise Piers-Lanchals, Jean Charles Piers († 1767) huwde met Marie Triest († 1760), dochter van Jean François Triest, Heer van Raveschoot. Op deze wijze werd de herinnering aan de families "Lanchals" en "Triest" verder gezet.

De familie "Triest" is inderdaad uitgestorven. Weliswaar, voegde de van

Franse afkomst doch later in Gent gevestigde familie “de Limon” de naam “Triest” bij haar eigen naam. Voor zover mij bekend stamt de familie “de Limon” echter van een bastaard-tak van de familie Triest af, waar dit niet het geval is met de familie “Piers de Raveschoot”.

VERSCHENEN

De Sint-Jorisgilde verhuist.

Van 1904 tot 1986 verbleef de Gentse kruisboogmaatschappij van Sint-Joris in het Patershol (Kuiperstraat) en verhuist binnenkort naar de 'Gouvernementswoning', binnen de Sint-Machariusparochie.

Dank zij het gelukkig initiatief van Antoine Meiresonne (Pentekenaar), de medewerking van doelmeester Willy Debunderie (tekst) en gildebroeder Roland van Rysselberge en met de steun van talrijke belangstellenden werd, ter ere van de gewezen Euverdeken Frans COPPEJANS een prachtig prenten- en leesboek samengesteld, alsook een tentoonstelling in het Patershol (Trommelstraat) ingericht, samengesteld met de pentekeningen van de initiatiefnemer.

Het boek is verlicht met 34 pentekeningen voorzien van een tekst die het verleden van de gilde oproept en de rijkdom van het museum en de gildekamer onderstreept.

Over het verblijf in het Patershol verneemt men dat de geschoeide Karmelieten zich aldaar in 1287 vestigden, aan de oever van de Plotersgracht, in het voormalig refugium van de abdij van Cambron.

Vanaf 1922 betrof de gilde de grote refter, waarvan de zoldering met prachtige stuc-motieven is versierd.

Het wapenschild van de Karmel werd in het stucwerk opgenomen.

Dit kunstboek is verkrijgbaar op het Documentatiecentrum (Groot Begijnhof van St. Amandsberg) de zondag van 10 tot 12u, tegen de prijs van 460 fr.

R.V.

Zoals velen van onze lezers zullen weten geeft de Federatie voor Toerisme in Oost-Vlaanderen sinds vele jaren een verzorgd tijdschrift uit getiteld "Toerisme in Oost-Vlaanderen".

Sinds enkele jaren is het laatste nummer van dit driemaandelijks tijdschrift een themanummer. Deze keer gaat dit speciaal nummer over "Archeologie in Oost-Vlaanderen".

Bij middel van afzonderlijke bijdragen wordt een Oostvlaamse archeologische speurtocht ondernomen van uit de lucht (belangrijk middel voor het opsporen van archeologische overblijfselen), te land en te water. Gent zelf komt ruim aan bod.

Personen die *niet* geabonneerd zijn op dit tijdschrift en geïnteresseerd zijn in dit onderwerp kunnen zich dit speciaal nummer aanschaffen door het bedrag van 225 fr. over te schrijven op Rekening Nr. 446-4623371-08 van

de Federatie voor Toerisme in Oost-Vlaanderen - Gent. Mededeling :
"Archeologie in Oost-Vlaanderen".

GENSCHÉ PRAOT

Jan Cleppe was een echte Gentenaar die geboren werd in 1865.

Hij schreef toneelstukken, gedichten en was een medewerker van verschillende dag- en weekbladen.

Hij schreef eveneens 75 korte "verhâolijnskes" in het Gents. De eersten ervan verschenen in het zondagsblad van "Vooruit" in de jaren 20.

Aangezien wij er van overtuigd zijn dat onze lezers daar plezier zullen aan beleven, zullen wij nu en dan, als het eens past, enkele van deze pittige stukjes afdrukken.

Hier volgen er alvast drie in de spelling die gebruikt werd door Cleppe.

Paolijnk! levende paolijnk! roept Marotte, die in Gent gekend es gelijk ne slechten halve cent. In sebiet stâon der wel twijftig meinsche rond heur kerre.

- Zijn ze schûune? vrâog Triene.

- Allemâol grût in levende vês.

- Hoevele? roep Manske.

- Twie fran de kilo.

Kâiet! Kâiet!...

- Stomme bîeste! roept de Marotte tegen îene van de wijve, zie de nie wâor dache lûupt? Ge tert op mijnen hond zijne pûut!

- 't Es spijtig van da bîestze! roept Mie de Neuze, dat hij zijn pûuten in zijne zak steekt.

- Toe, Marotte, zeg Manske, mâok gîen ruze. Geeft er mij ne kilo en strûup ze mij ne kîer.

- Jao ek, zegt Marotte. Dienen aormen dits van mijnen hond. Zijne pûut bloet!

- Toe, toe, zeg Manske, en peist er nie mîer op. Die aorme paolijnge zien nog mîer af; ge strûup ze gij levend 't vel af.

- Dat en es niets veur ulder, zegt de Marotte, die bîeste zijn da gewend.

Nelleke Baonstlaon moest op viaoze gâon nâor Brugge om Meetse te gâon zijn over 't kindeke van heur zuster.

't Was den îeste kîer van heur leve dassé den trein moest pake.

- Let goed op, kind, zeid heur moeder, veur den danzee.
- In de stâose gekome, gieng ze sebiet nôor 't veinsterke om heur kâortze te pake.
- Menhîere, zei ze ezûu, geef mij ne kompon veur Brigge.
- Ter zijn twie treins, Meiske, zei de komie. Mee wa veur iene gâode? Mee den ordinire of mee den trein direkt?
- God bewaore mij, menhîere, zei Nelleke, mee den trein die rekt? 'k zoe nie girre; 'k gao liever mee den andere; ter gebeuren al ongelikke genoeg mee treins die nie en rekke!

Jan de Martiko moest hem - gelijk iederien - gâon aangeven om veur de Duitsche te wirke.

De kommandant riep zijne naomen af in Jan sprong veuruit.

- Jonge, zei de kommandant, konsanteerde gij om veur ons te wirke?
- Ikke? zei Jan, da wil ek gelûuve, Menhîere, liever veur de Duitsche of veur de Belge.
- Dat es verstandig gesproke, zei de kommandant.
- Zij gerust, Menhîere, zei den andere, 'k weet altijd goed wa da'k zegge.
- Goed, vriend, zei de kommandant, wa veur ne stiel doede gij?
- Dûukiste maoke, zei de Martiko...

OPROEP AAN ONZE LEZERS

Om te kunnen voldoen aan de talrijke vragen naar oude nummers ons tijdschrift "Ghendtsche Tydinghen", doen wij een beroep op uw medewerking om afstand te doen van nummers of jaargangen die niet meer worden gebruikt.

Een overeen te komen vergoeding voor deze vriendendienst kan desnoods overwogen worden.

De inlevering gebeurt op het Documentatiecentrum (Convent Engelbertus, Groot Begijnhof, huis nr. 46, Sint-Amansberg), alle zondagen van 10 tot 12 u.

Het D.C. is gesloten op feestdagen en in de maanden juli en augustus.

Wij danken u vooraf voor uw geste.

De bibliothecaresse,
Mevr. Van Geluwe-Eggermont A.